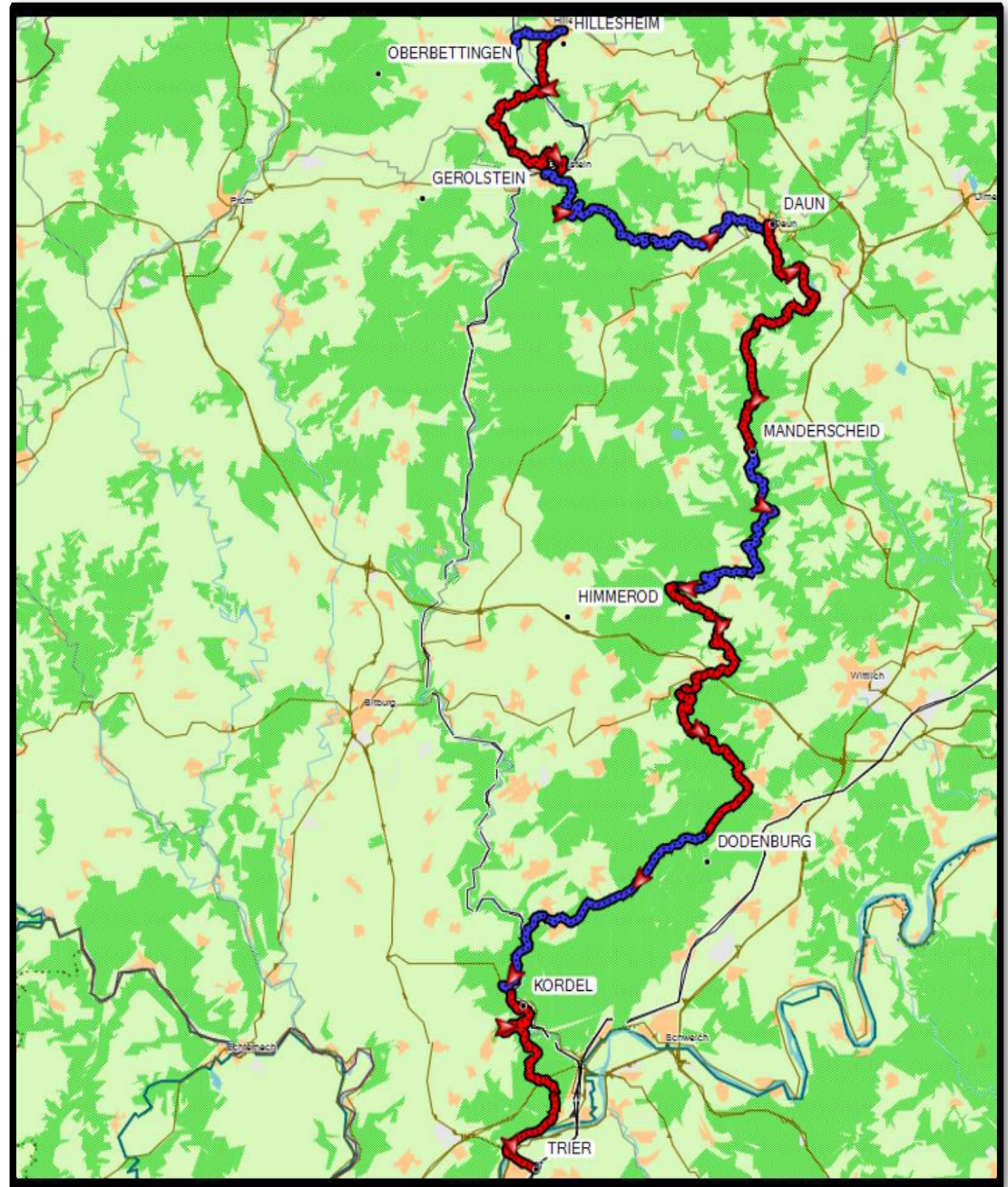

Eifelsteig

Van Hillesheim naar Trier

21 t/m 27 oktober 2014

Dinsdag 21 okt	Heel - Hillesheim		175 km.....	2
	Hillesheim - Gerolstein		21 km.....	2
Woensdag 22 okt	Gerolstein - Daun		25 km.....	8
Donderdag 23 okt	Daun - Manderscheid		24 km.....	14
Vrijdag 24 okt	Manderscheid - Himmerod		19 km.....	21
Zaterdag 25 okt	Himmerod - Dodenburg		30 km.....	28
Zondag 26 okt	Dodenburg - Kordel		19 km.....	31
Maandag 27 okt	Kordel - Trier		20 km.....	39
	Trein Trier - Oberbettingent		1,5 uur.....	47
	Oberbettingen - Hillesheim		3,7 km.....	47

Dinsdag 21 okt Heel - Hillesheim

 175 km

Hillesheim - Gerolstein

21 km

Laagste punt: 351 m Hoogste punt: 564 m Totale stijging: 630 m Totale daling: 720 m

Weer: bewolkt met 's middags regen

Deze keer gaan we een gedeelte van de Eifelsteig lopen en we hebben gekozen om in Hillesheim te vertrekken zodat we na 7 wandeldagen weer vanaf Trier met de trein terug kunnen. Ook lopen we nu met onze rugzak van hotel naar hotel en het is alweer heel wat jaren geleden dat we dat gedaan hebben. We hebben er heel veel zin in als we deze morgen om half 9 vertrekken vanaf thuis. Na een probleemloze autorit zetten we even voor half 11 de auto in Hillesheim neer op de veemarktplaats en kunnen we vertrekken.

Het is koud en dus trekken we een extra jasje aan, maar gelukkig is het wel droog. Al snel zien we het eerste teken van de Eifelsteig en er zullen er nog velen volgen.

Na het verlaten van Hillesheim komen we al snel bij het Bolsdorfer Tal. Een mooi en vlak dal om het ritme van het wandelen op te pikken.

Na het plaatsje Bolsdorf komen we in Dohm en hier loopt ons pad langs het mooie witte kerkje.

We lopen veel door open terrein, afgewisseld door zo nu en dan een stukje bos.

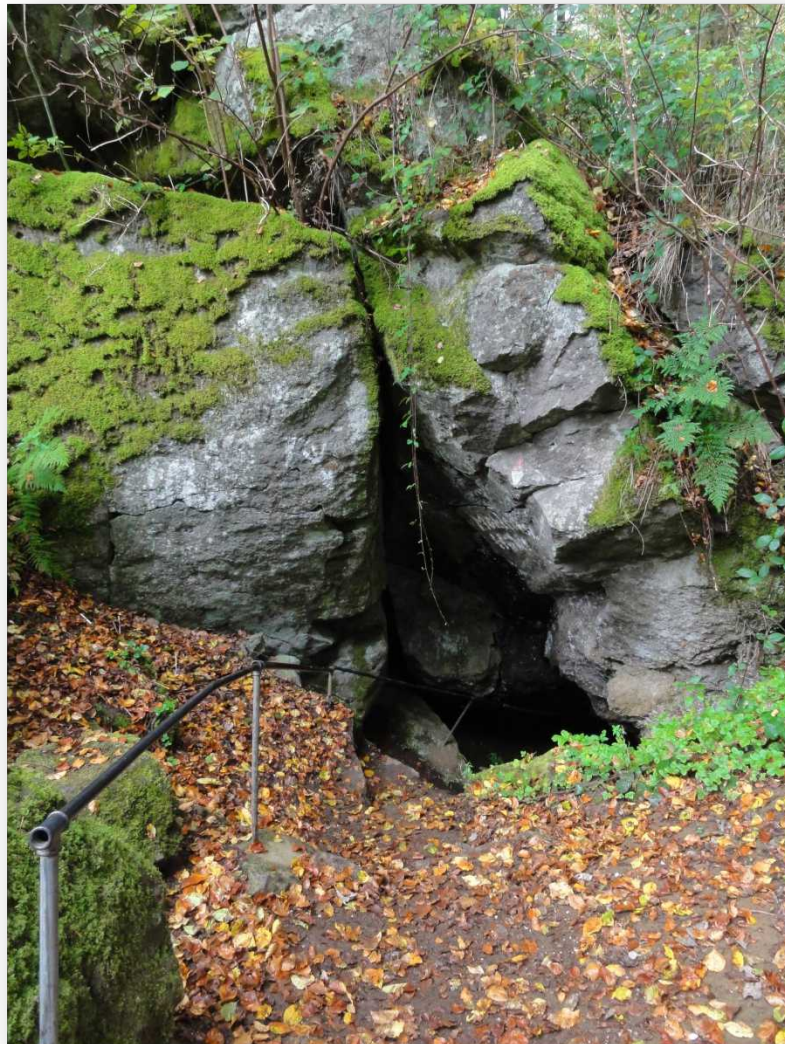
En ook hier wordt aan huisvlijt gedaan zoals te zien op deze foto's.

Even later houden we een pauze bij een tweetal schuilhutten en vervolgen daarna onze weg.

Deze prachtige stam hebben ze laten staan en aan de begroeiing is te zien dat het hier regelmatig regent.

We hadden onze regenjas al aan gedaan maar al snel doen we nu ook onze regenbroeken aan.

En zo komen we aan bij de Mühlsteinhöhle en dat betekent dat Wim, gewapend met een zaklamp, een kijkje binnen in de grot gaat nemen.

Op deze foto is nog een molensteen te zien die niet helemaal uit de rotsen is gekapt.

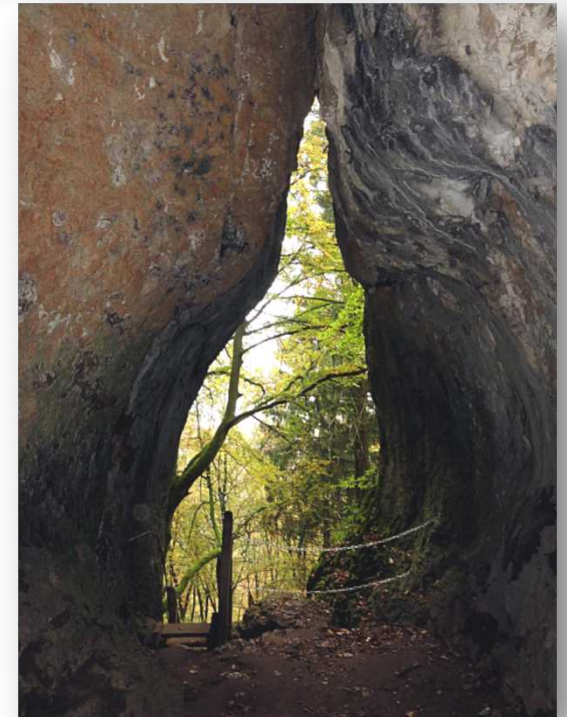
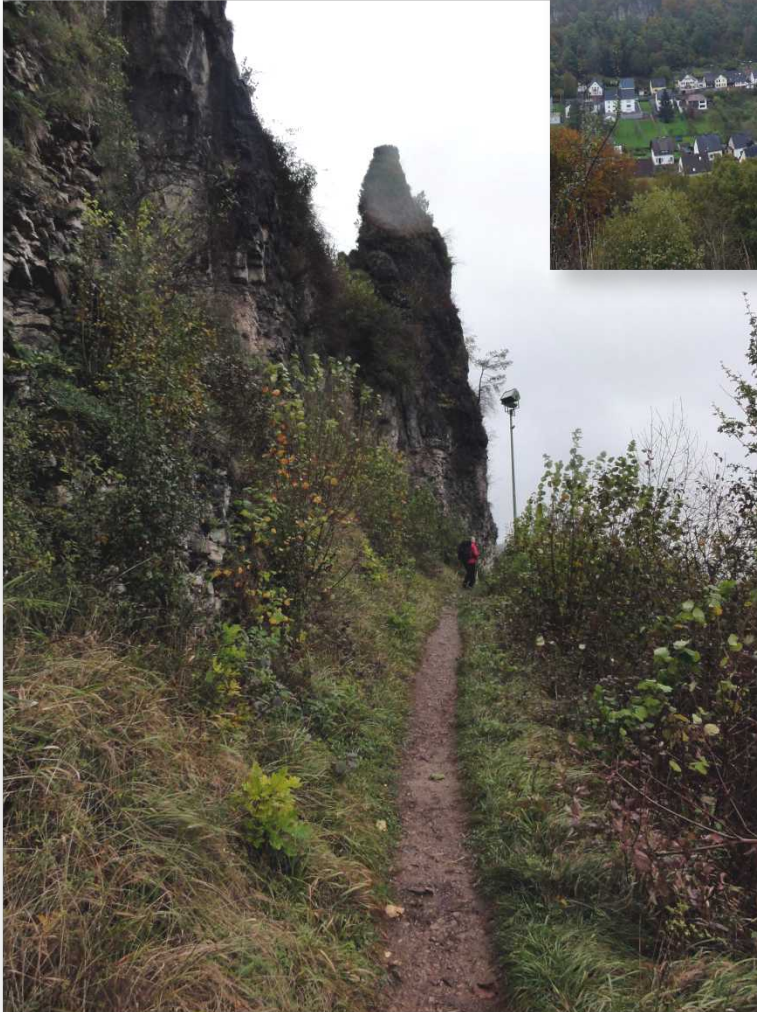

We lopen richting het plaatsje Roth om daarna bij de Rother Kopf op 564 m aan te komen.

Een heel mooi punt maar wat jammer dat het weer zo slecht is zodat we weinig zicht hebben.

Als we om kwart over 2 een korte pauze houden aan de rand van Gerolstein is het droog, maar de regenkleding houden we maar aan. We lopen niet rechtstreeks naar ons hotel maar gaan via de "Gerolsteiner Dolomieten" vanwaar we een prachtig zicht op Gerolstein hebben.

Dit laatste stuk van de wandeling is zeker de moeite waard ondanks de regen die nu behoorlijk uit de lucht komt vallen.

Tegen half 5 komen we kletsnat aan in hotel Am Brunnenplatz, een prima plek om te slapen.

Eten doen we in het Balkanrestaurant, een gezellig restaurant op een paar honderd meter van het hotel.

Woensdag 22 okt Gerolstein - Daun

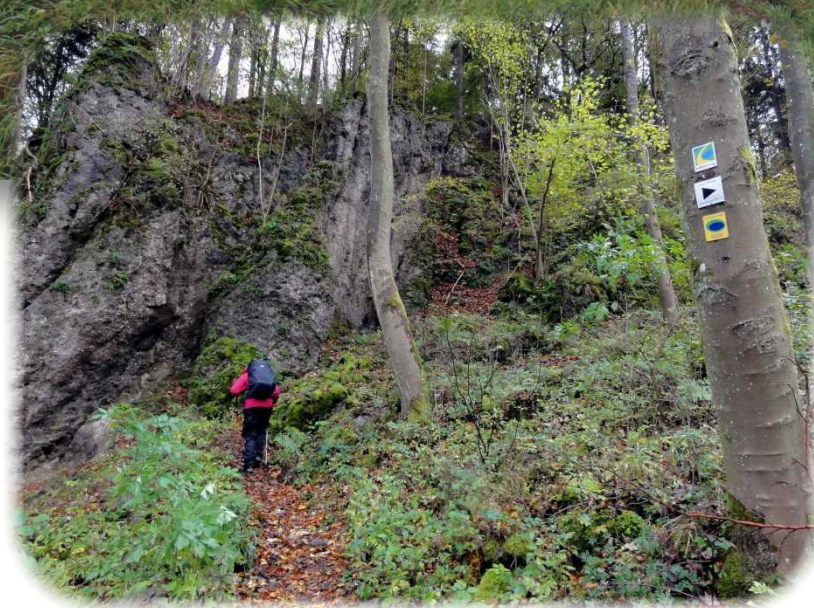
25 km

Laagste punt: 351 m Hoogste punt: 647 m Totale stijging: 930 m Totale daling: 860 m

Weer: bewolkt

Na een goed ontbijt vertrekken we om half 9, maar voordat we echt aan de wandeling beginnen gaan we eerst naar de supermarkt voor broodjes en beleg. Het is dan al bijna 9 uur alvorens we daadwerkelijk op stap gaan.

We kunnen er gelijk tegenaan want via een aantal trappen lopen we het oude gedeelte van Gerolstein uit. Als we boven zijn aangekomen is een mooi uitzicht over het plaatsje onze beloning.

Hierna komen we al snel in bosgebied en komen na een behoorlijke klim aan op de Dietzenley op 618 m.

Wim klimt in de houten uitkijktoren verder omhoog.

Vanaf deze uitkijktoren heb je een mooi zicht over de omgeving.
Gelukkig is het weer beter dan gisteren.

Wanneer we in een stukje open terrein komen houden we een korte pauze en zien in de verte de Nerother Kopf liggen die we nog te gaan hebben.

Boven op de Nerother Kopf aangekomen, met 647 m het hoogste punt van deze week, zien we ook weer een grot. Helaas is deze afgesloten met een hek.

Bij de Burgruïne
Freudenkoppe die gelegen
is op de Nerother Kopf
houden we een pauze.

Deze burcht is in 1340
gebouwd en in 1689
verwoest door de Fransen.

Na de pauze komen we aan bij de Xynthia-steg.
Op deze plaats zijn op 28 februari 2010 door de orkaan Xynthia zoveel bomen omgewaaid dat de doorgang van de Eifelsteig niet meer begaanbaar was. Men heeft toen besloten om de bomen te laten liggen en er een brug van 2,50 m hoog en 15 m lang overheen te bouwen en verder het pad onder de omgevallen bomen door te laten lopen.

Inmiddels is het al vier uur geworden als we in de verte Daun zien liggen, het plaatsje waar we gaan overnachten.

Een poosje later verlaten we de Eifelsteig om na een wandeling van ongeveer een kwartier om even na half 5 bij hotel Rengener Stübchen aan te komen. Van buiten ziet het er behoorlijk oud uit maar ondanks dat krijgen we een prima kamer met aparte zitkamer en een heel mooie badkamer.

We eten deze avond in het leuke restaurantje van het hotel.

Donderdag 23 okt Daun - Manderscheid

24 km

Laagste punt: 310 m Hoogste punt: 556 m Totale stijging: 730 m Totale daling: 797 m

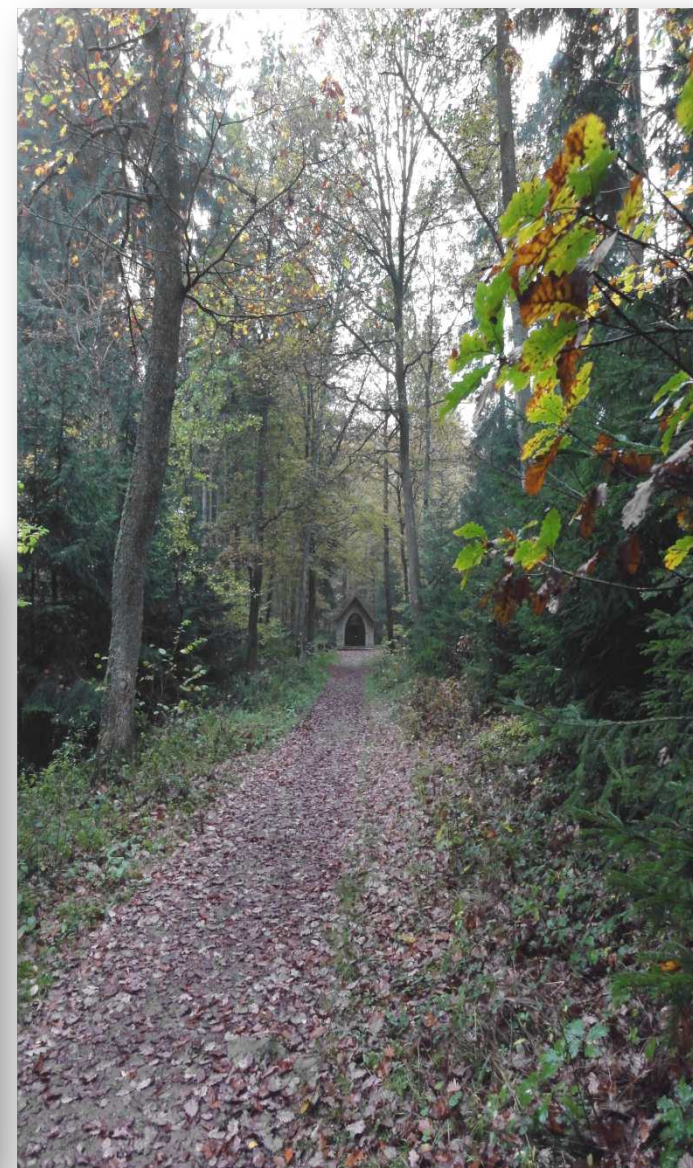
Weer: bewolkt

Daar het hotel geen ontbijt serveert eten we in het tegenover gelegen hotel Stadt Daun. Nadat we ons tegoed hebben gedaan aan dit prima buffet gaan we weer op weg voor de volgende etappe.

Zodra we Daun hebben verlaten lopen we weer het bos in en zien even later in de verte dit kleine kapelletje middenin de bossen.

Aan bewegwijzering is er langs de Eifelsteig geen gebrek.

We wandelen door het kurpark en vanaf daar stijgen we naar het Gemündener Maar om vervolgens aan te komen bij de Dronketurm. Vanaf hier heb je een prachtig zicht over de omgeving en zie je beneden je het Gemündener Maar liggen en in de verte de Nerother Kopf die we een dag eerder hebben beklommen.

Als we de uitzichttoren achter ons hebben gelaten komen we langs een kudde geiten en deze geit heeft wel erg veel interesse in de fotograaf.

Hierna lopen we langs het Weinfelder Maar waar zojuist een bus met toeristen was uitgezet, dus even een druk stukje.

Even later hebben we zicht op het plaatsje Schalkenmehren dat mooi gelegen is aan het gelijknamige Maar.

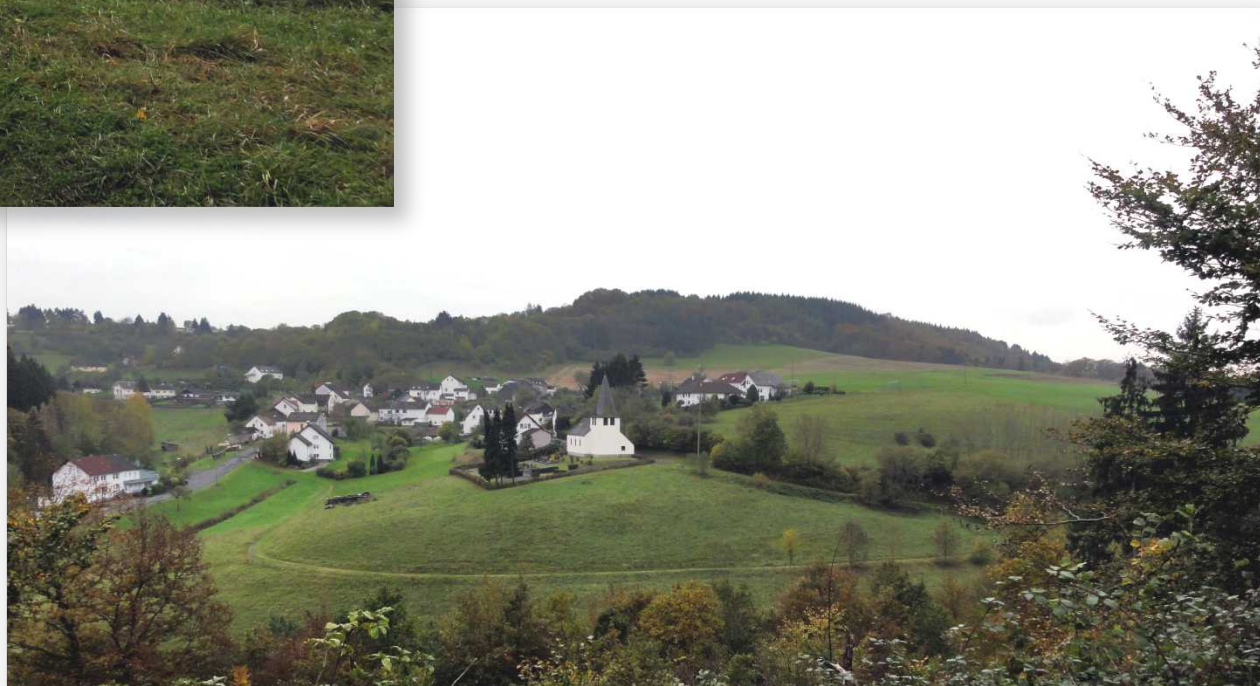
Nadat we het plaatsje hebben verlaten stijgt onze weg door open terrein en dat geeft mooie uitzichten.

Het bos roept weer.

Ondanks het bos hebben we toch een mooi zicht op het plaatsje Trittscheid.

Hierna gaat het richting het riviertje de Lieser en vervolgen wij onze weg door het dal van de Lieser.

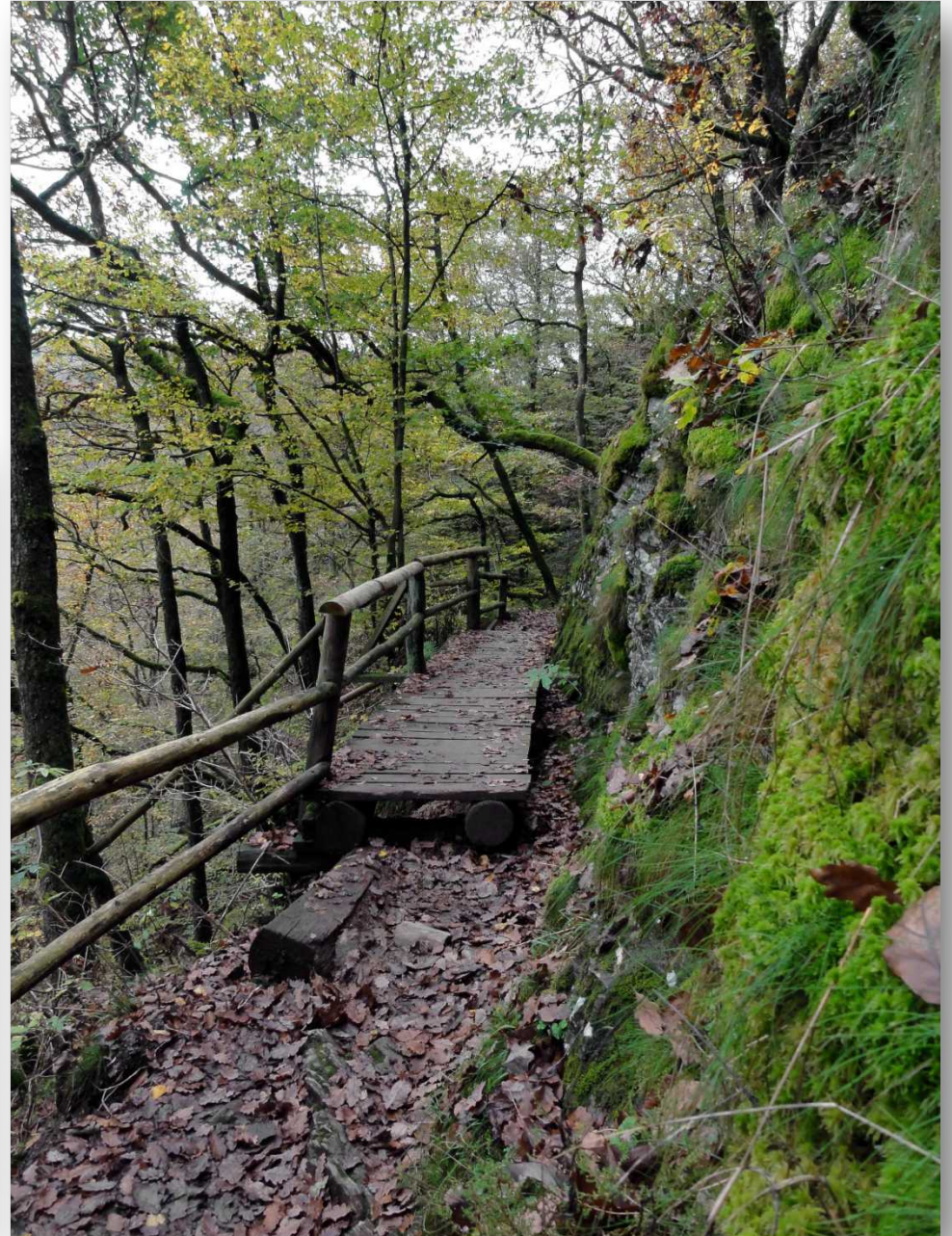
Dit betekent drie uur wandelen door bosgebied met geen enkel teken van leven.

Wel zien we op één van de weinige stukken open terrein een wei vol koeien.

Toch is het lopen van de Lieser niet heel vervelend, het bosgebied is een stuk afwisselender dan gisteren.

En inderdaad na zo'n drie uur lopen komen we in Manderscheid aan waar we in pension Haus Sonneck een kamer hebben gereserveerd. Een mooie locatie met een kamer met prachtig uitzicht en een heerlijke douche.

Even na 6 uur lopen we naar restaurant Brand waar het erg druk is, maar er is gelukkig nog een tafeltje voor twee personen vrij.

Vrijdag 24 okt Manderscheid - Himmerod

19 km

Laagste punt: 215 m Hoogste punt: 389 m Totale stijging: 570 m Totale daling: 630 m

Weer: zonnig

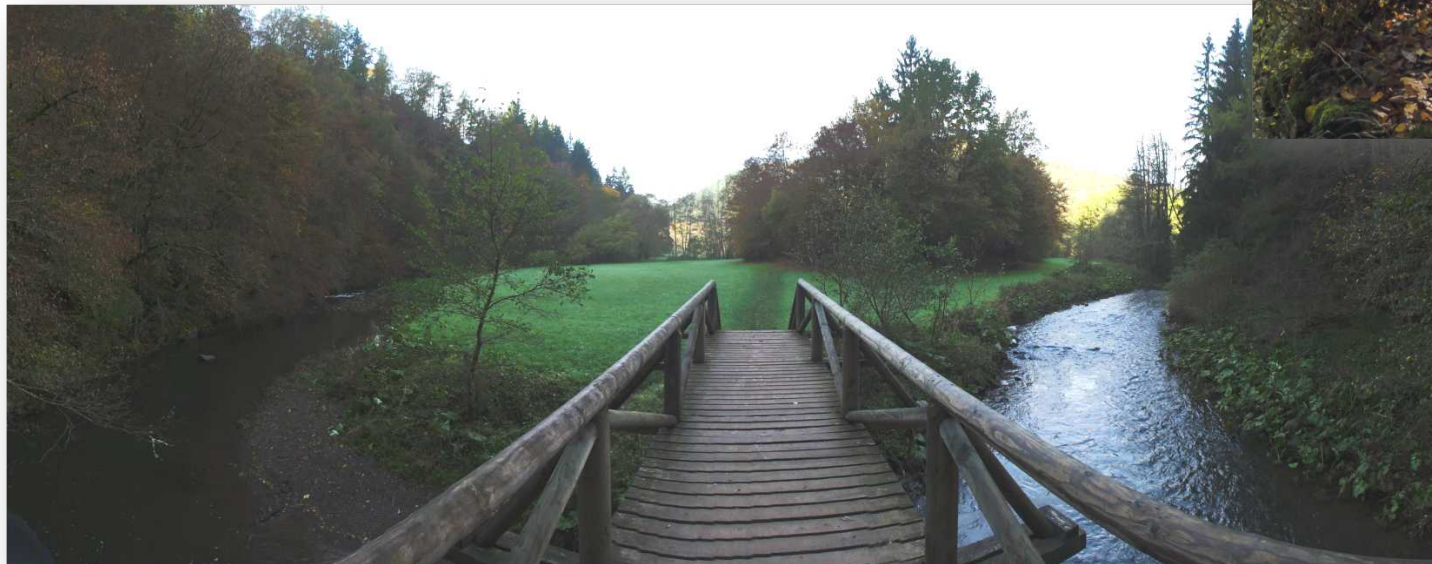
Ook deze morgen is het ontbijt weer helemaal oké, we mogen zelfs gratis broodjes meenemen voor onderweg. Wat een service! En nog een verrassing deze morgen, de zon laat zich voor het eerst zien.

We verlaten Manderscheid en hebben een prachtig zicht op de burchtruïnes van Manderscheid.

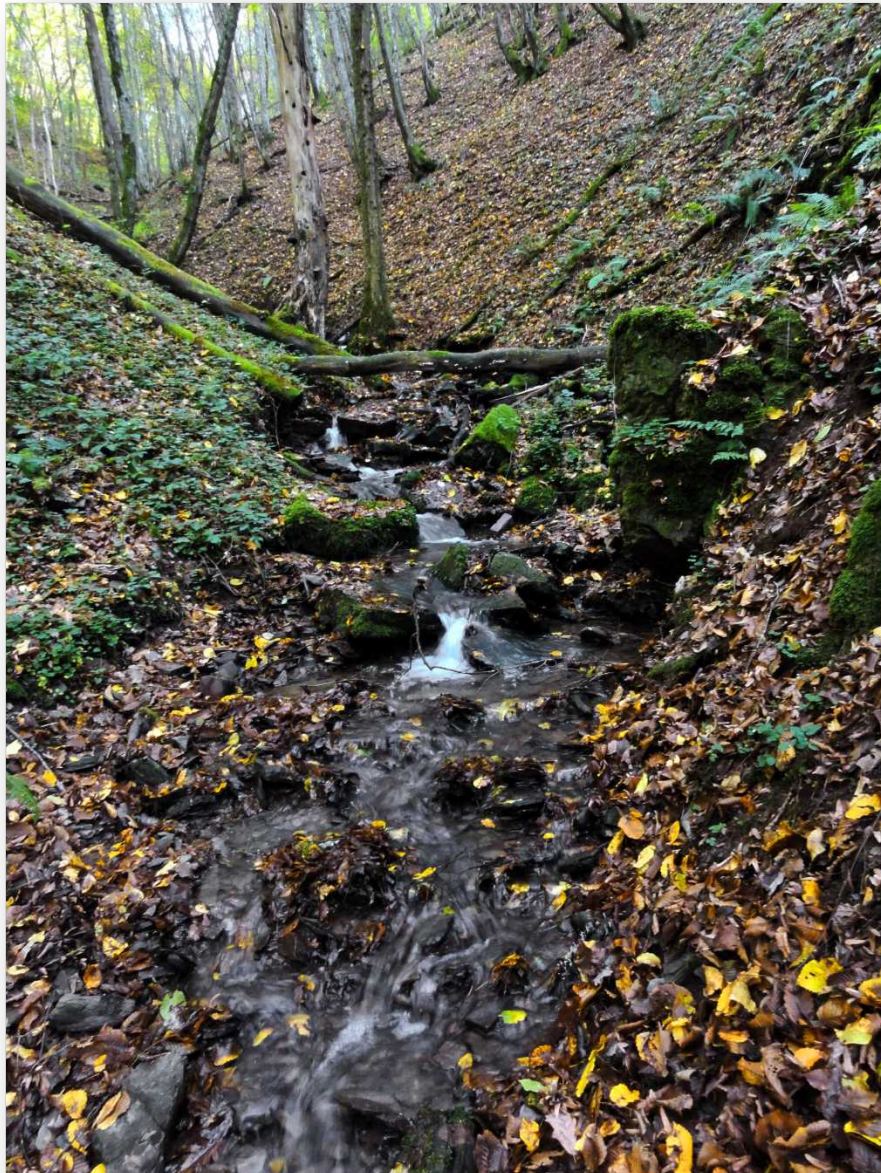
De zonnestralen werpen een mooi licht op ons bospad.

Met deze paadjes waan je je soms in de Alpen.

Na zo'n 4 km lopen we even kort door een weide en steken de Lieser over.

Hierna stijgen we behoorlijk en daar we boven een picknickbank aantreffen houden we een pauze en genieten gelijk van het mooie uitzicht.

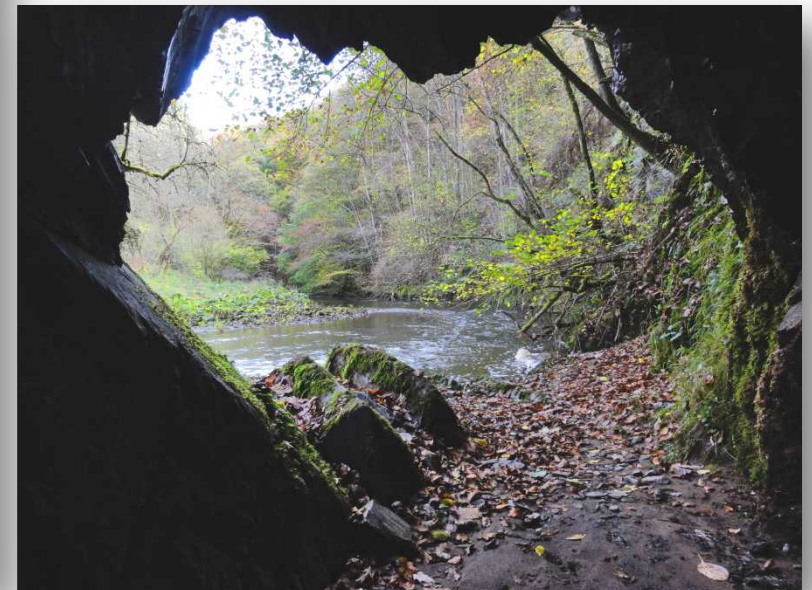
Daarna gaan we verder door het bosgebied en is een stromend beekje altijd weer mooi.

Even later komen we een bordje van het Mausloch tegen. Dit is voor ons bekend want 10 jaar geleden waren we hier ook al eens.

En ook nu gaat Wim het Loch met een bezoekje vereren. Je kan van de ene kant van het Loch naar de andere kant kruipen en daar het binnenin erg donker is, is een lampje wel een vereiste.

Tien jaar geleden had Wim geen lampje bij zich en dat resulteerde in een behoorlijke snee in zijn hoofd (toen nog met meer haar).

Om een uur of 3 verlaten we dan eindelijk het bos en kunnen we de laatste kilometers nog genieten van het open landschap.

En zo lopen we dan uiteindelijk Himmerod binnen dat uit niet veel meer bestaat dan een abdijcomplex, een restaurant en een hotel-restaurant.
Wij lopen een ommetje over het terrein en bekijken de abdijkerk.

Hierna gaan we naar Gasthof Graf Zills, een wat verouderd hotel maar desondanks hebben we er prima gegeten en geslapen.

Zaterdag 25 okt Himmerod - Dodenburg

30 km

Laagste punt: 174 m Hoogste punt: 340 m Totale stijging: 690 m Totale daling: 650 m

Weer: bewolkt

Deze morgen staan we vroeg op en zitten om kwart voor 8 aan het ontbijt. We willen vandaag vroeg vertrekken want er staan zo'n 30 km op het programma. Met de bestelde broodjes in onze rugzak verlaten we om half 9 het hotel. Ook nu duiken we al weer snel het bos in.

Hoewel we ook vandaag weer heel erg veel door bosgebied lopen is het iets afwisselender dan gisteren. Liepen we gisteren langs de Lieser, vandaag is de Salm het riviertje dat ons gezelschap houdt.

We lopen zelfs, nadat we de A60 hebben gekruist, door een plaatsje en wel Landscheid. Een heel enkele keer lopen we door open terrein.

Om een uur of 2 komen we aan in het kleine plaatsje Bruch en hier houden we een pauze op een bankje middenin het dorp.

Na deze pauze lopen we lang Burg Bruch waar we hadden willen overnachten. Maar helaas was er geen kamer meer vrij toen we een week geleden wilden reserveren.

We hebben nu een kamer gereserveerd in het plaatsje Dodenburg en na ruim twee uur lopen door bosgebied komen we aan in pension Oeffling. Daar wacht ons een onaangename verrassing; onze reservering is helaas zoekgeraakt en er is ook geen kamer meer vrij.

Nadat Mathilde, de gastvrouw, bekomen is van de schrik, gaat ze op zoek naar een kamer voor ons en dat lukt. Op nog geen 200 m van het pension kunnen we slapen. Wel gebruiken we het diner en het ontbijt bij pension Oeffling.

Dit adresje is er één om in te lijsten. De gastvrouw en gastheer stralen een ongeloofelijke gastvrijheid uit en nemen, als je daar voor open staat, alle tijd voor je. De gastvrouw kookt voor iedereen die dat wil een heerlijk diner en ook het ontbijt is prima. Jammer dat we er niet konden slapen maar ik raad iedere Eifelsteig wandelaar aan dit wel te doen.

Zondag 26 okt Dodenburg - Kordel

19 km

Laagste punt: 131 m Hoogste punt: 400 m Totale stijging: 420 m Totale daling: 620 m Weer: eerst mistig, later half bewolkt

We hebben prima geslapen en nadat we onze rugzak hebben ingepakt vertrekken we weer naar pension Oeffling voor het ontbijt. Nadat we broodjes hebben gesmeerd voor onderweg vertrekken we rond half 10. We hebben alle tijd want vandaag staan er niet veel kilometers op het menu en ook de hoogtemeters zullen binnen de perken blijven.

Het eerste stuk lopen we een zelfbedachte route en nadat we eerst een stukje bos hebben gehad komen we op wat meer open terrein. In de verte zien we de kerk van Heidweiler waar we even later langs lopen.

De bank onder de boom nodigt uit tot een rustpauze maar daar is het echt nog te vroeg voor en de temperatuur is door de mist nog wat aan de lage kant.

Bij Zemmer komen we weer op de Eifelsteig en volgen we een mooi breed bospad met keurig opgestapelde houtstammetjes.

We lopen langs een oude paardendrinkplaats.

Vlak voor het plaatsje Roth zien we deze uitkijktoren.

Ondertussen heeft de zon zich een weg door de mist gebaand en kunnen we tijdens onze pauze ons heerlijk opwarmen.

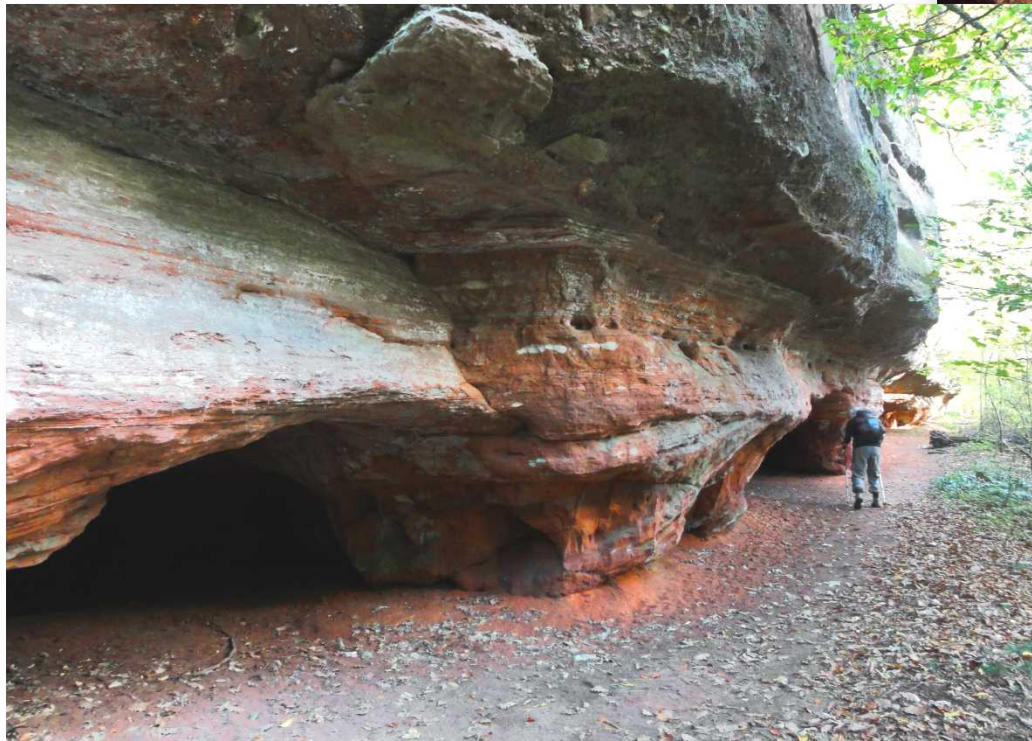
Nadat we het plaatsje Roth hebben verlaten blijven we nog even door open terrein lopen en zien deze koeien in een wei met heel veel dode bomen.

Maar daarna gaan we toch weer het bos in en nadat we een poosje langs de spoorlijn door het dal van de Kyll hebben gelopen krijgen we een behoorlijke klim.

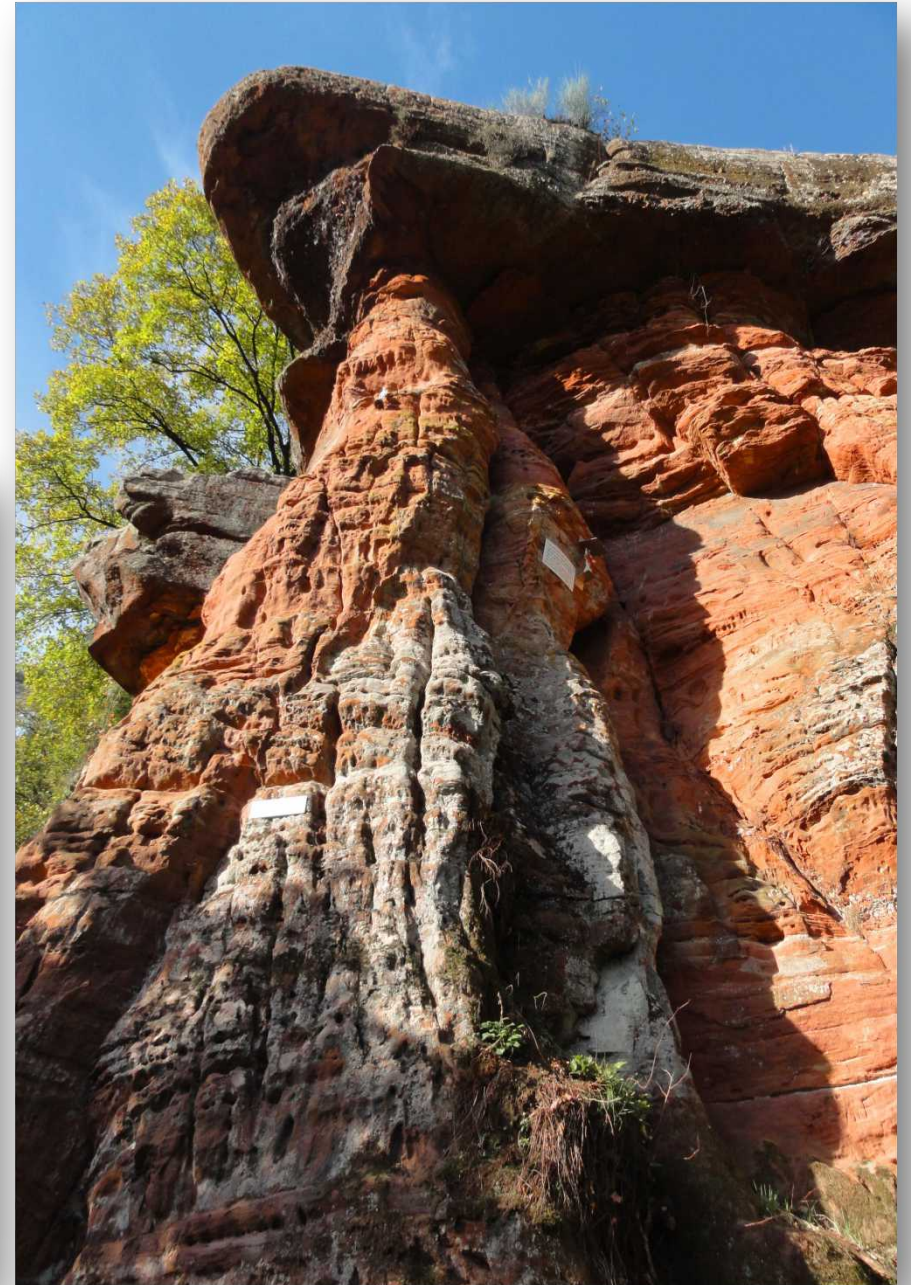

We lopen nu langs rotsformaties en oude steengroeves.

Het laatste stuk naar Kordel lopen we langs schitterende rode zandsteenformaties waarin holen zitten.

Verderop langs het smalle pad nog meer spectaculaire formaties.

Uiteindelijk dalen we af naar Kordel en komen om ca. 3 uur aan in Kordel bij hotel Neyses am Park. Voor het eerst deze week drinken we na de wandeling, zittend in de zon, een drankje op het terrasje van het hotel. Ook deze avond eten we in het hotel.

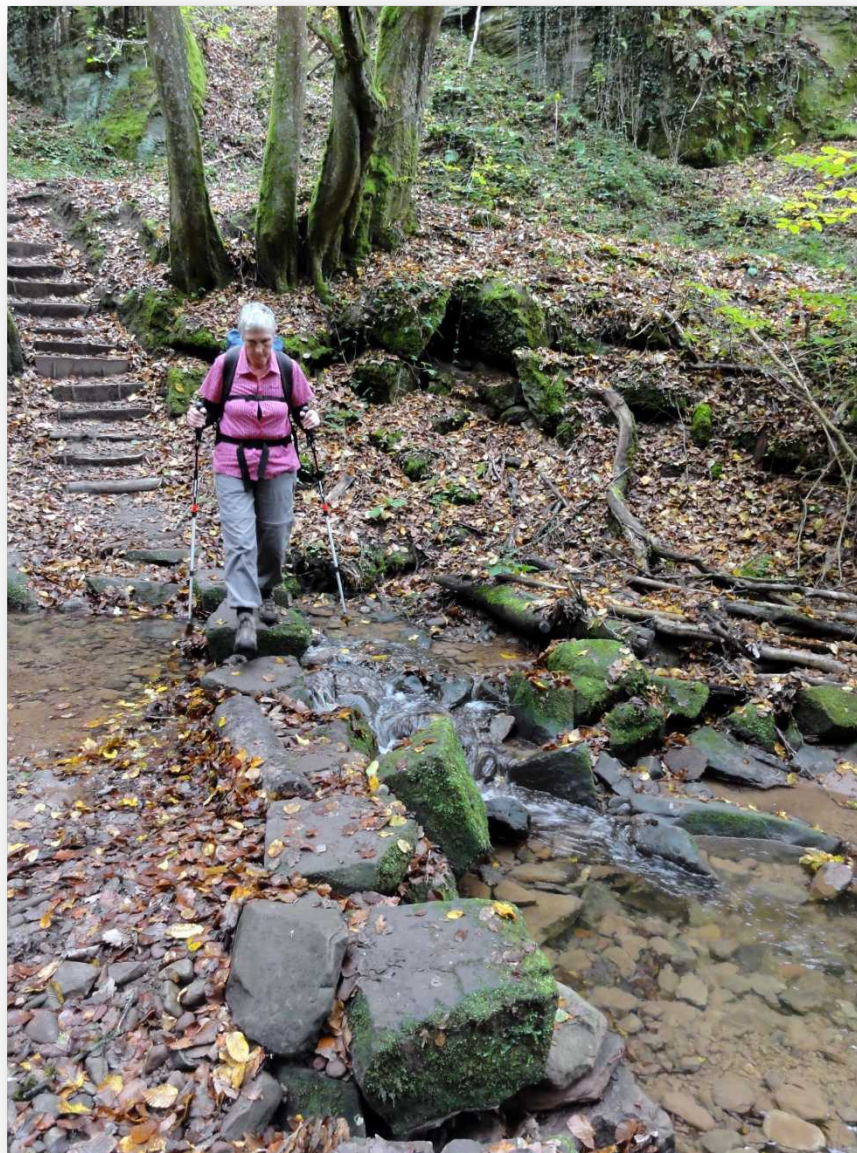

Maandag 27 okt Kordel - Trier

20 km

Laagste punt: 120 m Hoogste punt: 290 m Totale stijging: 740 m Totale daling: 750 m

Weer: mistig

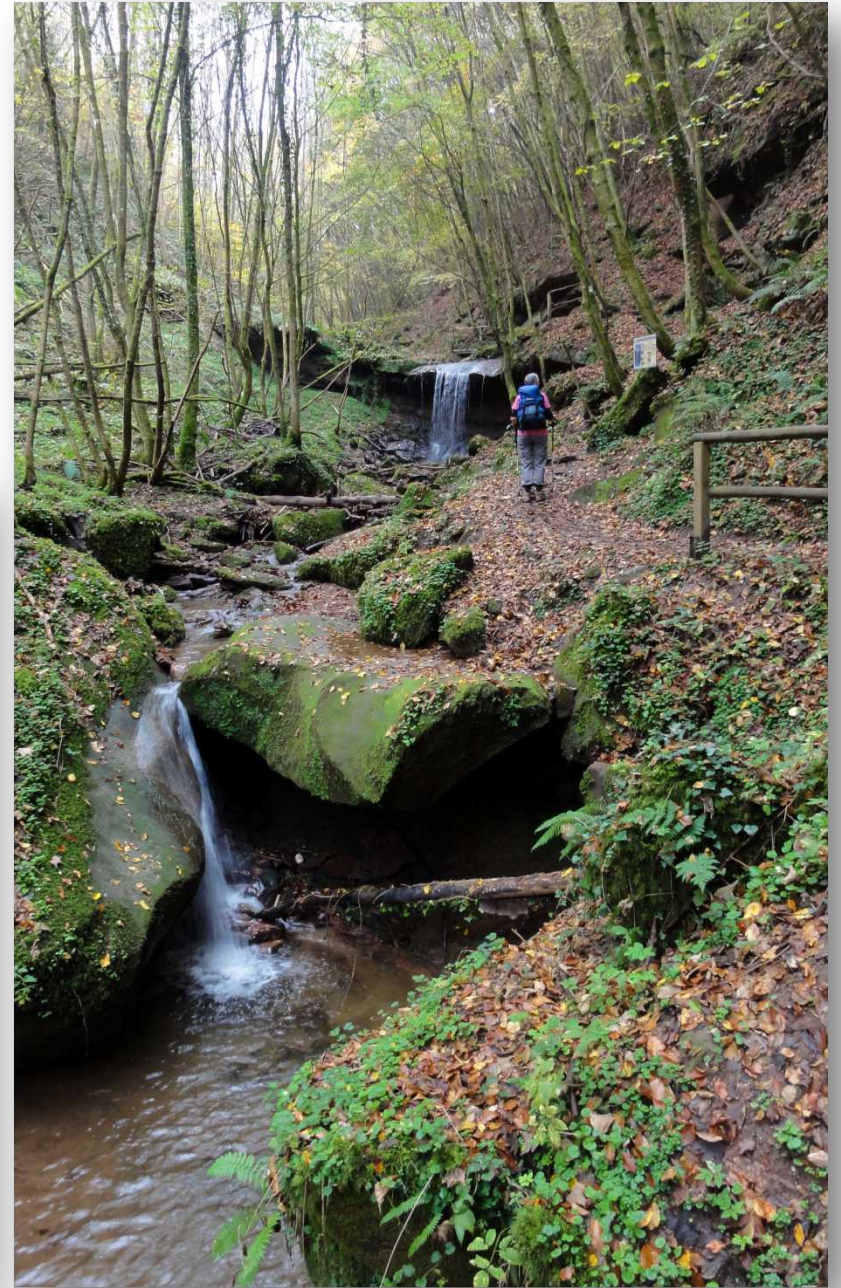
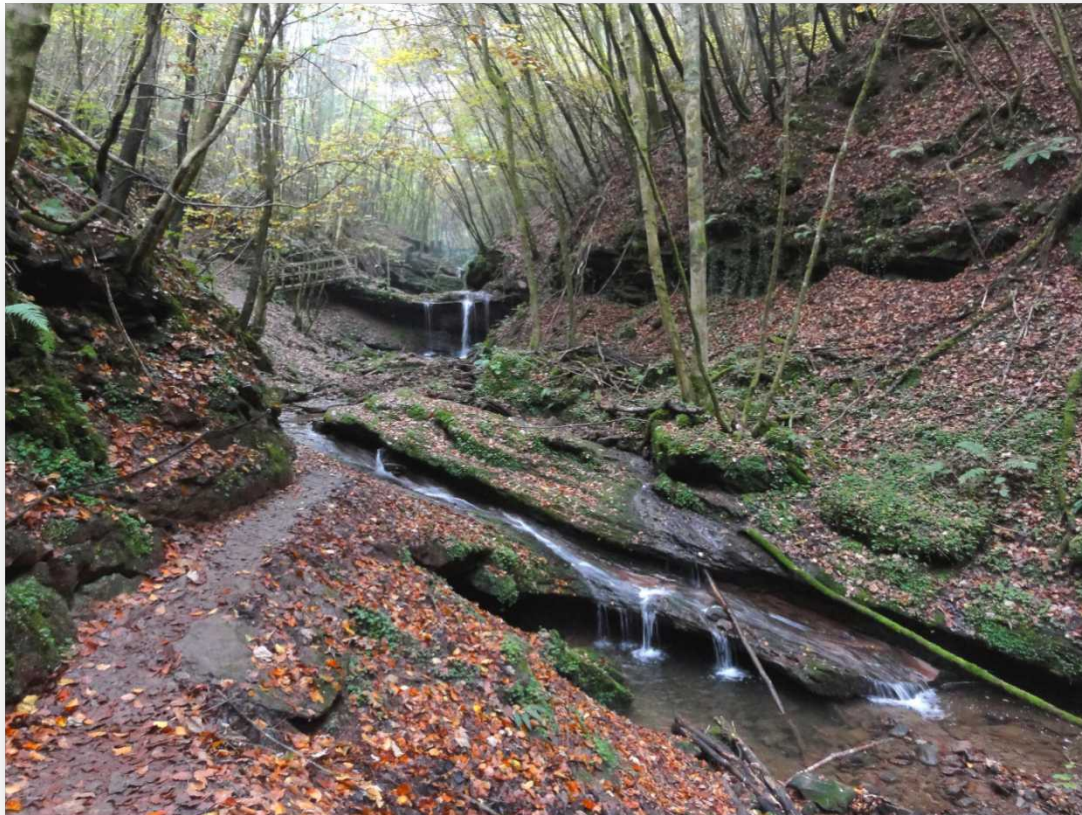

Na het ontbijt vertrekken we voor de laatste dag van onze wandelweek. Was het gisteren een prachtig dag, vandaag ziet de wereld er klein uit. Het is behoorlijk mistig. Nadat we Kordel hebben verlaten duiken we weer het bos in.

Na een uurtje wandelen komen we aan bij het Butzerbachtal. Een prachtig rotsachtig dal dat wat lijkt op het Luxemburgse Müllerthal. We steken een riviertje over middels grote stenen ...

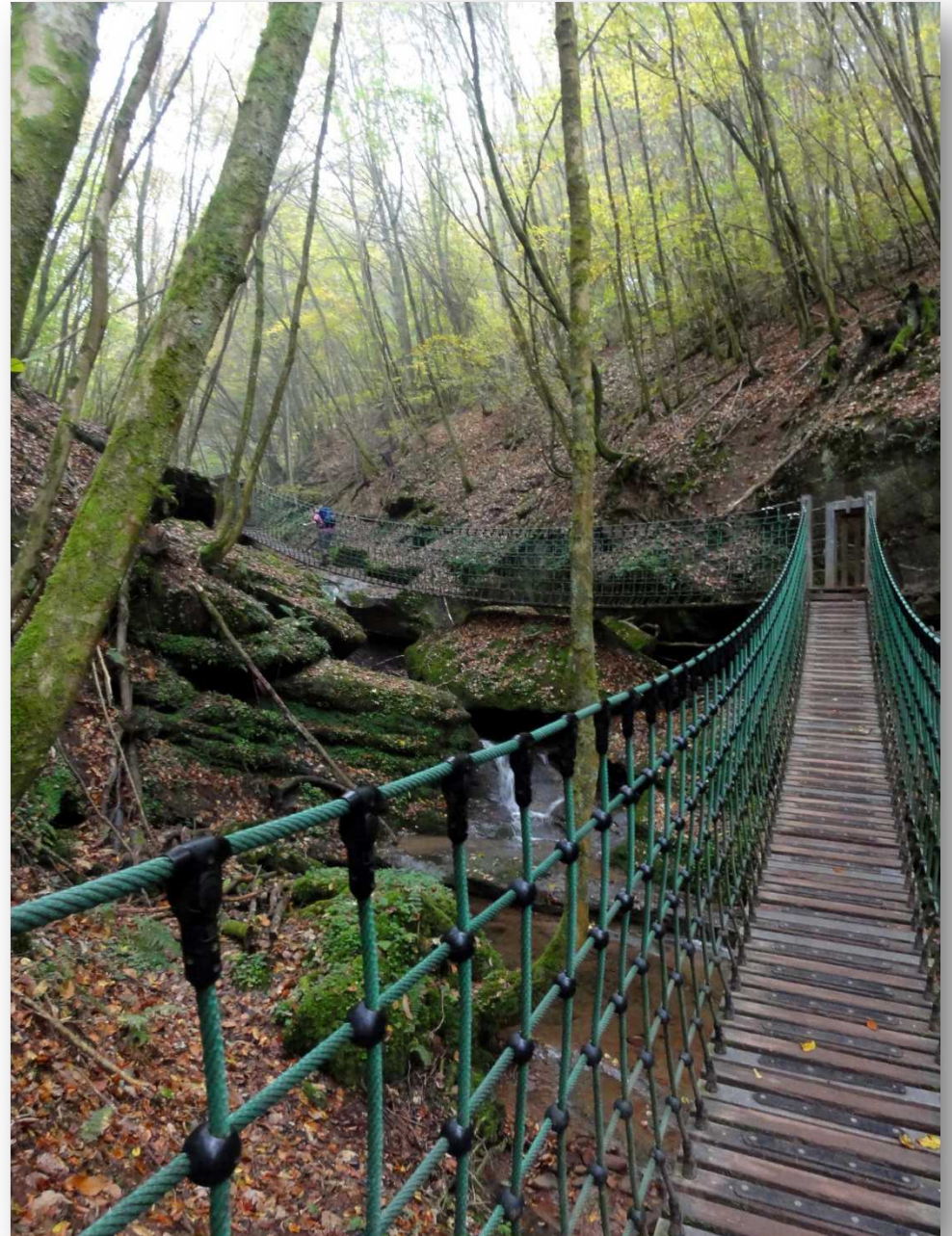

... en lopen verder langs dit riviertje en zien een aantal watervalletjes.

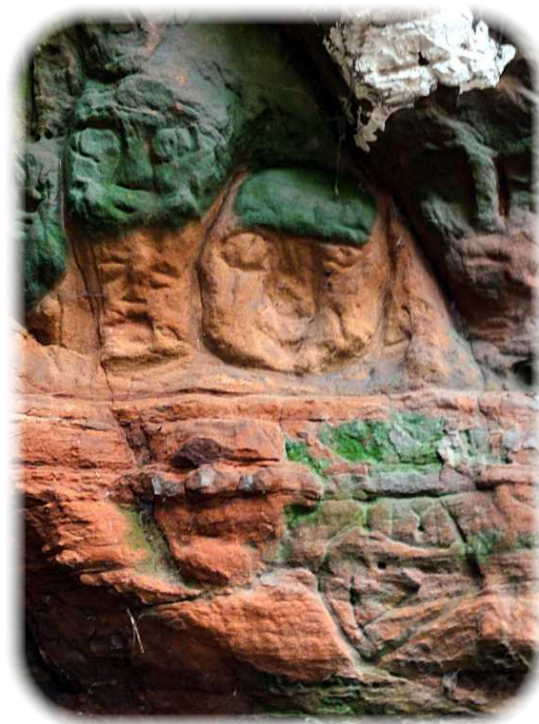
Er bevinden zich op onze route zelfs twee hangbruggen die behoorlijk wiebelen.

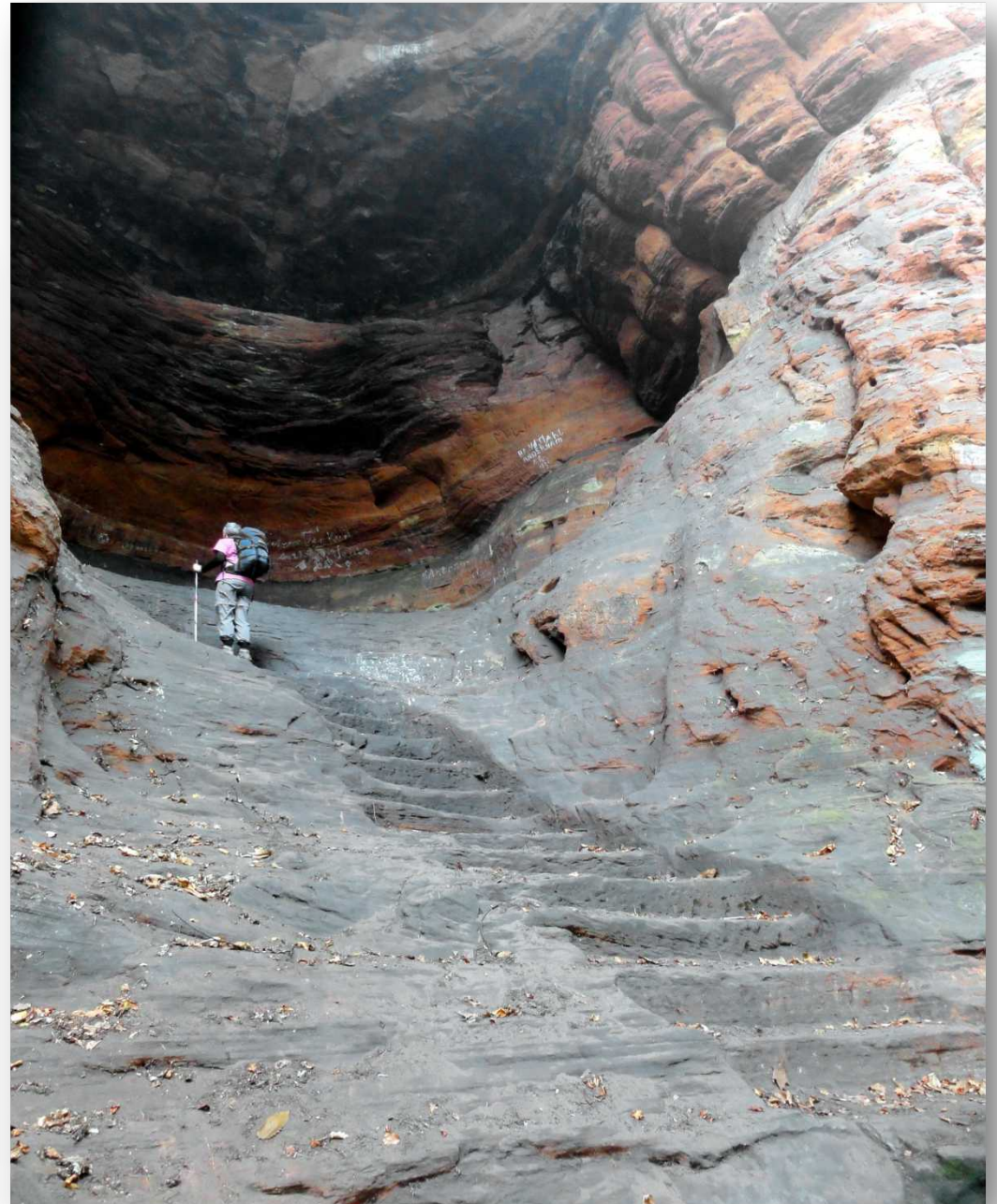
Als we dit prachtige stukje natuur achter ons laten lopen we verder naar de Klausenhöhle oftewel het kluizenaarshol. Deze hollen werden tot het eind van de 18^e eeuw gebruikt als woning.

In de rots zien we deze dodenmaskers die dienden om de boze geesten weg te jagen.

Na een half uurtje komen we bij de volgende bezienswaardigheid aan en wel de Genovevahöhle. Een spectaculair hol in de rode rotsen en via een trap kom je in dit hol van ongeveer 15 m breed en 10 m hoog.

Hierna is het niet zo heel ver lopen naar het Eifelkreuz en daar houden we natuurlijk een pauze.

De mist is nog steeds aanwezig als we over dit pad richting het plaatsje Biewer wandelen.

Dit plaatsje bereiken we via een trappenpad dat ons in een mum van tijd een groot aantal meters laat dalen.

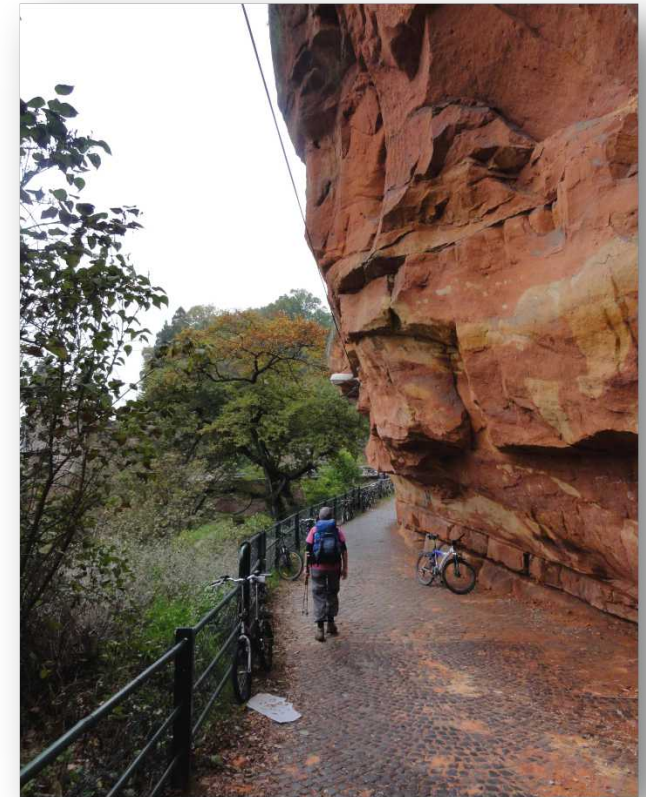
Op het moment dat we denken dat we de stijgingen hebben gehad gaat het weer omhoog en hebben we, al lopend over een bospad, een mooi uitzicht over Trier en zien in de verte de Kaiser Wilhelmbrücke liggen waarover wij straks Trier binnenlopen.

Vlak voordat we de brug oversteken lopen we langs deze rotsformatie.

Daarna is het nog een korte wandeling naar de Porta Nigra, veruit het bekendste monument uit de Romeinse tijd in Trier. Het is de noordelijke poort in de 6418 m lange stadsmuur en werd tussen 160 en 200 na Christus gebouwd.

Na de bezichtiging van dit monument lopen we naar het station en kopen een kaartje naar Oberbettingen.

Trein Trier - Oberbettingen

 1,5 uur

Tijdens de treinreis van anderhalf uur hebben we ons geen moment verveeld. De reis voert ons door de Eifel en doet heel veel kleine stationnetjes aan.

Oberbettingen - Hillesheim

3,7 km

Laagste punt: 382 m Hoogste punt: 450 m Totale stijging: 80 m Totale daling: 14 m

Weer: half bewolkt

Na de treinreis hebben we nog een wandeling van bijna 4 km tegoed voordat we bij de auto in Hillesheim zijn. We nemen de kortste route en dat betekent dat het eerste gedeelte over een drukke weg gaat, maar gelukkig is het nog licht.

Vervolgens verlaten we deze weg en via een landweggetje lopen we nu richting Hillesheim. Ondertussen is de duisternis al ingetreden en levert dit mooie plaatje op.

Om kwart over 6 gaan we op weg richting huis en even na 8 uur zetten we de auto neer op de oprit van ons huis. We hebben de 7 wandeldagen er op zitten en het lopen met de rugzak was weer heel erg leuk om te doen. Helaas vonden wij het gedeelte van de Eifelsteig dat wij hebben gelopen niet wat wij ervan hadden verwacht. Afgezien van de eerste etappe hebben we heel erg veel door bosgebied gewandeld en wij geven toch de voorkeur aan meer open terrein. Maar ondanks dat kijken we toch terug op een fijne wandelweek.